

Gensyn til hvilke det desuden er vanskeligt at afgjøre, i hvilken Grad de ere nødvendige, maae henregnes til de mindre og uvæsentlige Arbejder, til hvilke Udgifterne maae afholdes af de aarlige Bedligeholdelsesudgifter. Forsaavidt dette ikke skulde kunne skee, vil der vist heller ikke være nogen Fare ved at udsætte enkelte af dem til et senere Aar.

Indenrigsministeren: Jeg skal bemærke, at jeg frygter for, at Følgen af Antagelsen af Udvalgets Forslag vil være, at de Arbejder, hvorom der her er Spørgsmaal, ikke ville kunne blive udførte. Jeg skal derfor her gjentage, hvad jeg allerede har erklæret i Udvalget, at jeg forbeholder mig at indhente yderligere Oplysninger, der muligviis kunne fremkomme saa betimeligt, at der endnu til tredje Behandling kan blive Spørgsmaal om en Forhøielse af den Udgift, der nærmest er bestemt til Bedligeholdelsesarbejder.

Sæde: I Betænkningen findes bemærket, at det i forrige Aar tilstaaede Beløb af 300 Rd. til Løsning af flere hygieiniske Spørgsmaal atter er foreslaaet iaar, og at Udvalgets Fleertal gaar ind derpaa. Jeg skal hertil bemærke, at Mindretallet ikke iaar har stillet noget Endringsforslag i denne Anledning, og for mit eget Vedkommende skal jeg gøre opmærksom paa, at jeg forrige Aar udtalte, at jeg ikke troede, Lectoren vilde være istand til at løse de Opgaver, han havde stillet sig, da jeg troer, det er Opgaver, der idetmindste ikke kunne løses af en Mand, som har andre Forretninger. Jeg troer neppe, at de i det Hele kunne løses, men idetmindste troer jeg ikke, de kunne løses ved at en Mand benytter enkelte Tider af Aaret til Reiser og til at gjøre Sagtagelser. Det blev sagt her iflor, at dette kun var en Bevilling for eet Aar, som igjen kunde ophøre, men dertil svarede jeg, at naar en saadan Udgift skulde bevilges, maatte det være for en Række af Aar; da Thinget nu iflor gif ind paa denne Bevilling, har jeg ikke villet stille noget Endringsforslag om at nægte Fortættelsen af de Arbejder, som ere paabegyndte, hvoraf jeg dog, som sagt, ingenlunde har Grund til at haabe, at der skal fremkomme

noget tilfredsstillende Udbytte. Med Gensyn til den næste Post maa jeg tillade mig at henlede den ærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa det daarlige Udbytte, der høves af Stamstutteriets Avling. Der er iaar forelagt Udvalget Regnskabet over Indtægter og Udgifter i Finantsaaret 1855—56, og man er derved kommen til at faae et Begreb om, hvad der hører til denne Avling. Man kan ligesaa lidt af det Bilag, der iaar medfulgte Budgetforslaget, som af det, der medfulgte det iflor, gjøre sig en Forestilling om, hvor stor denne Avling var eller hvad Betydning den i det Hele kunde have, men af det nu forelagte Regnskab sees, at der er et Areal af 560 Edr. Land, hvoraf dog kun 270 Edr. ere i Drift, medens Resten, altsaa næsten 300 Edr., ligger ud til gammel Græsning. Derfor staaer opført 700 Rd., men da der ikke staaer opført Noget for Græsning paa de 270 Edr., veed man altsaa ikke, hvor stor en Part af disse 700 Rd. der komme de 300 Edr. uopdyrkede Jord der tilgode. Det kan imidlertid ikke være noget stort Beløb, der udbringes deraf, og jeg har derfor troet at burde henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa, om ikke denne Jord kunde udbringes til noget Mere, enten ved Salg, eller dersom det maaffee ikke var rigtigt, ved at bortforpagte enten de 270 Edr. eller den hele Avling samlet paa den Betingelse, at der skulde overlades Stutteriet et bestemt Areal til Græsning. Naar Gaarden blev drevet efter en bestemt Plan, og naar der blev sagt, hvilke Numere i Rotationen der skulde overlades Stutteriet til Græsning, kunde der jo ikke opstaae nogen Frygt for, at Stutteriet ikke skulde faae sine Heste tilstrækkeligt græssede. Det hele Udbytte har jo vist sig hvist ubetydeligt, og det er ganske paafaldende at see, at Avlingen i et Aar som 1855—56, da Kornvarerne ere udbragte til meget gode Priser, dog ikke har givet større Nettoudbytte end 3,500 Rd.

Ordføreren: Da der ikke foreligger noget Endringsforslag angaaende de 300 Rd. til Undersøgelser angaaende visse hygieiniske Forhold, skal jeg ikke nærmere gaae ind paa, hvad den ærede Rigsdagsmand bemærkede, men